

Przed-
płata:
(za egz.
nieob-
wiązo-
we) na
miesięc
marzec
1 346 400
mk.

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

powiatów Krotoszyńskiego i Pleszewskiego

wychodzi w środy i soboty

ADMINISTRACJA: ZAKŁAD GRAFICZNY — KOŹMIN, UL. PLESZEWSKA 1

REDAKCJA DZIAŁU URZĘDOWEGO — STAROSTWO W KROTOSZYNIE — TELEFON 80

Cena
ogłoszeń:
za wiersz
mili-
metrowy
lub jego
miejsce
50 000
mk.

O ziarno dla hodowców gołębi pocztowych.

Tow. Hod. Goł. Pocztowych „Lot“ 2 w Krotoszy-
nie posiada obecnie 70 par gołębi pocztowych.

W obecnych trudnych warunkach Tow. nie jest w
stanie tych gołębi dalej hodować ponieważ nie ma na
to dostatecznych funduszy. Gołębie te hoduje się dla
dobra ogółu, ponieważ w razie wojny wojsko potrze-
buje ich dla komunikacji wojennej. Tow. prosi zatem
rolników o dostarczenie dla gołębi pośladu, jęczmienia,
wyki i t. p. po przestępnej cenie lub darmo.

Adres: Tow. Hod. Gołębi Pocztowych „Lot“ 2 w
Krotoszynie Nowakowski Konrad ulica Florjańska nr. 4.
Krotoszyn, dnia 1 marca 1924 r.

Starosta: Dr. Dalbor.

Obwieszczenie

o zarządzeniu spisu zwierząt pociagowych.

Na podstawie zarządzenia Ministra Spraw Wew-
netrznych z dnia 12 lutego 1924 r. L. A. W. 220.24
wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojs-
kowych, podaje w myśl § 15 rozporządzenia wyko-
nawczego Ministra Spraw Wojskowych z dnia 11. V.
1922 r. (Dz. Ust. Nr. 36. poz. 310 do publicznej wia-
domości co następuje:

1. Wszyscy właściciele i posiadacze zwierząt
pociagowych (osoby fizyczne i prawne) obowiązani są
zgłosić we właściwym urzędzie gminnym (magistracie)
(p. 2) wszystkie w ich posiadaniu znajdujące się zwie-
rzęta pociagowe (konie, muły, osły.)

2. Zgłoszenie ma być uskutecznione w czasie
od dnia 10 marca do 13 marca 1924 r. włącznie.

3. Zgłoszenie może być dokonane ustnie lub
pisemnie w urzędzie gminnym (magistracie) właściwym
dla miejsca zamieszkania zgłaszającego.

W razie ustnego zgłoszenia obowiązany jest zgła-
szający podać dokładnie następujące szczegóły:

- imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania po-
siadacza zwierząt pociagowych
- ilość, płeć, wiek, wzrost, masę i kolora szcze-
gólnie zgłaszanych zwierząt.

Pisemne zgłoszenia mają być dokonane na for-
mularzach, które na żądanie wydawać będą bezpłat-
nie urzędy gminne (magistraty.)

Zgłoszenia takie winny być podpisane przez po-
siadacza zwierząt.

4. Posiadacze zwierząt, które przy poprzednim
przebiegu zostały obdzielone kartami ewidencyjnymi,
winni przy zgłoszeniu wymienić numer karty i ozna-
czonej tamże stopień zdolności zwierzęcia.

5. Fakt zgłoszenia do spisu potwierdza odnośny
urząd gminny (magistrat) na przepisany formularz.

W razie przesłania zgłoszenia pocztą, wystarcza
jako dowód, pokwitowanie z odbioru listu poleconego.

6. Obowiązkowi zgłaszania do zwierząt pociago-
wych nie podlegają:

- Prezydent Rzeczypospolitej w odnoszeniu do zwie-
rząt pociagowych objętych etatem.
- osoby korzystające w myśl prawa międzynarodowe-
go z prawa zakrajowości w odnoszeniu do
zwierząt pociagowych, służących do użytku oso-
bistego lub urzędowego tych osób i ich orszaku.
- Posiadacze zwierząt, należących do jednej
z niżej wymienionych kategorii, winni podać to przy
zgłoszeniu do spisu. Do tych kategorii zaliczają się:
a) konie hodowlane w stadninach państwowych,
b) ogiery i klacze pełnej krwi angielskiej oraz ogiery
i klacze innych ras, fizjologicznie czystego po-
chodzenia, posiadające zaświadczenia, uznane
przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwo-
wych,
- ogiery licencjonowane i klacze zarejestrowane,
posiadające zaświadczenia, uznane przez Mini-
sterstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych,
- zwierzęta pracujące w kopalniach stałe pod
ziemią,
- zwierzęta pociagowe niżej 4 lat życia.
- klacze wysoko żrebne i klacze ze żrebiętami.

Odnosnie do zwierząt, wymienionych w punktach
b, c i d mają być wskazane dokumenta, stwierdzające
przynależność do odnośnej kategorii.

8. Osoby, posiadające przy zarządzonym spisie
niegodne ze stanem rzeczywistym szczegóły, będą
karane w drodze administracyjnej, w myśl art. 28 usta-
wy z dnia 21. II 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 21 poz. 166),
grzywną do wysokości wartości zwierzęcia pociago-
wego, lub aresztem do 6 miesięcy. W wypadkach
szczególnie ciężkich uchybień mogą być zastosowane
cięższe kary.

— Nr. 112. WI/1924 r. —

Krotoszyn, dnia 3 marca 1924 r.

Starosta: Dr. Dalbor.

Usuwanie padliny.

Przepisy o usuwaniu padliny nie są należycie
przestrzegane a organy policyjne nie zawsze wykony-
wują ścisłą kontrolę i podają winnych do ukarania.

Wobec tego podaje poniżej jeszcze raz odnośne
rozporządzenie do publicznej wiadomości z nadmien-
ieniem, że przekroczenia tego rozporządzenia będą
bezwzględnie karane, do wysokości 300 złotych. Ty-
tuł bowiem wynosi obecnie po waloryzacji, zagrożona
grzywna według rozp. Rady Ministr. z 21. I/1924 r.
Dz. Ust. 9. P.P. burmistrzów Komisarzy obwodowych,
sołtysów oraz policję państwową wzywam do ścisłego
przestrzegania powyższego rozporządzenia. Każdy po-
szczególny wypadek po dokładnym zbadaniu sprawy i
przesłuchaniu obwinionych i świadków, należy mi nie-
zwłocznie przedłożyć celem wdrożenia postępowania
karnego.

Krotoszyn, dnia 29 lutego 1924 r.

Starosta, Dr. Dalbor

Rozporządzenie policyjne

w przedmiocie usuwania padliny i mięsa niezdatnego do spożycia na pow. krotoszyński.

Na mocy §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z 11. 3. 1850. (G. S. str. 263) oraz § 142 ustawy administracji krajowej z dnia 30. 7. 1883 (G. S. str. 195) i rozporządzenia Ministra b. dz. pr. dotyczącego wysokości kar zagrożonych w rozporządzeniach policyjnych z dnia 11. I. 1920 r. Dz. Urz. 3 str. 54) jakoteż na mocy ustawy o usuwaniu padliny z 4. VII. 1911 r. (R. G. Bl. str. 248) zarządza się niniejszem za zgodą Wydziału Powiatowego dla powiatu krotoszyńskiego co następuje:

§ 1. Wszystkie padle i zabite konie, osły, muły, osło-muły, bydło rogate, świnię, owce i kozy powinny być oddane rakarni, celem nieszkodliwego usunięcia o ile § 4—6 nie postanawiają inaczej.

Padlina powinna być oddawana:

1. miejscowości: miasta Krotoszyna, miasta Dobrzyca, gmin i obszarów dworskich obwodu Dobrzyckiego, gmin i obszarów dworskich obwodu Krotoszyńskiego, gmin i obszarów dworskich Krotoszyna-północ, gmin i obszarów dworskich Krotoszyna-południe, obszarów dworskich Lutogniewa, Smoszewa, Łęśnictwa Rąbieża, gmin wiejskich Smoszewa i Lutogniewa i obwodu Zdunowskiego do rakarni p. Teodora Strasburgera w Krotoszynie.

2. miejscowości: miasta Zdun, miasta Kobylna, ze wszystkich miejscowości obwodu Zdunowskiego z wyjątkiem obszarów dworskich Lutogniewa Smoszewa, Łęśnictwa Rąbieża i gmin wiejskich Smoszewa i Lutogniewa do rakarni pana Rudolfa Strasburgera w Zdunach.

Każde inne zużycie, jakoteż każdy inny sposób usunięcia i unieszkodliwienia oznaczonej padliny (§ 1) jest zakazem. Zwierzęta zabite, jakoteż dobite i na rzeź, które ukażą się przy oględzinach jako niezdatne do spożycia, należy uważać na równi z zwierzętami padliny.

§ 2. O każdym zabiciu dokonaniem nie na rzeź i o każdym wypadku padnięcia konia, osło-muła, osła, muła, bydła rogatego, świni, owcy i kozy z wyjątkiem prosiąt ssących, jagniąt i cieląt poniżej 6-ciu tygodni, jakoteż zębciat i cieląt poniżej trzech tygodni powinien właściciel donieść rakarni (§ 1) najpóźniej w dniu następnym po śmierci zwierzęcia.

Obowiązek donoszenia o wypadkach wymienionych w ustępie 1 przełożonemu gminy lub obszarowi dworskiemu w myśl § 4 przepisów wykonawczych do ustawy o usuwaniu padliny przez to upada.

Ten sam obowiązek ma każda osoba, która prowadzi gospodarstwo w zastępstwie właściciela, której jest powierzony dozór nad zwierzętami, która jako pasterz lub owczarz ma pod swą opieką bydło kilku właścicieli lub było jednego właściciela, które znajduje się więcej niż 24 godzin poza obszarem osady, również każda osoba przewożąca bydło co do zwierząt znajdujących się pod obcą opieką również jak co do zwierząt bezpańskich ma ten obowiązek właściciel odnośnych zagród, stajen i pastwisk.

Obowiązek doniesienia upada, jeżeli doniesienie zostało na czas uskutecznione przez inną osobę do tego zobowiązana. Doniesienie jest niepotrzebne, jeżeli bydło zostało ubite na polecenie policyjne.

W doniesieniu ma być wyszczególnione imię i nazwisko właściciela oraz miejsce, z którego ma nastąpić odwóz padliny, jakoteż ilość, rodzaj i wiek zwierząt.

§ 3. Skóry ze zwierząt padłych i zabitych nie na rzeź wolno ściągnąć tylko w właściwej rakarni (§ 1). Padlinę należy przekazywać wraz ze skórą, sierścią i rogami do rakarni.

§ 4. Właściciel może padlinę z prosiąt ssących, jagniąt i cieląt poniżej 6-ciu tygodni, zębciat i cieląt poniżej trzech tygodni, martwo porodzone zębciat i cielęta, padle lub zabite psy, koty, zwierzęta i drób jakoteż i części mięsa, które się okazały przy badaniu jako niezdatne do spożycia i wewnętrzności nie dosięgające ogólnej wagi 50 kg., oddać przy sposobności rakarzowi celem usunięcia. O ile do tego sposobności się nie nadarza, właściciel powinien wyżej wymienione zwierzę, mięso i t. d. zakopać w odpowiednich miejscach w dniu następnym po padnięciu, zabiciu, porodzie martwym lub przedwczesnym.

Do zakopania należy obrać możliwie wysoko położone suche miejsce w dostatecznej odległości od mieszkań ludzkich, stajen, studzien, pastwisk, wód i dróg publicznych. Doły do zakopywania padliny lub części zwierząt mają być położone tak głęboko, żeby powierzchnią padliny pokrywała warstwa ziemi co najmniej 1 metr grubości.

Przed zakopaniem powinno się padlinę głęboko nakrajać i posypać wapnem lub drobnym piaskiem, albo poleć dziegiem lub innymi płynami (kwas karbolowy, kresol itd.) uniemożliwiającemi spożycie padliny.

Po wrzuceniu padliny w doł należy skopać warstwę ziemi lub trawniki, zanieczyszczone krwią lub innymi częściami padliny i zakopać wraz z padliną.

§ 5. Starosta pow. krotoszyńskiego może zezwolić w poszczególnych wypadkach na wyjątki z przepisów § 1 zwłaszcza wtedy, gdy dowód padliny do rakarni nie da się wykonać z powodu niedogodnych stosunków komunikacji. W tych wypadkach musi nastąpić usunięcie padliny według postanowienia § 4.

§ 6. Przy tem postanowieniu ustawy o walce z księgosuszem z dnia 7. IV. 1869 r. (R. G. Bl. str. 105) ustawy o chorobach zaraźliwych z dnia 26 czerwca 1909 r. (R. G. Bl. str. 519) ustawy o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa z dnia 3 czerwca 1900 r. (R. G. Bl. str. 247) i ustawy o usunięciu padliny z dnia 17 czerwca 1911 (R. G. Bl. str. 248) jakoteż wszystkich przepisów, wykonawczych do tych ustaw, zatrzymują swoją moc obowiązującą.

§ 7. Przekroczenia tego rozporządzenia podlegają — o ile nie podpadają pod inne postanowienia karne, a zwłaszcza ustawy o usuwaniu padliny z 17 lipca 1911 r. (R. G. Bl. str. 248) lub ustawy o zaraźliwych chorobach zwierząt z 26 czerwca 1909 r. (R. G. Bl. str. 519) grzywnie do 300,— mk., w razie niezamocowania odpowiedniej karze aresztu, lub ustawy z 14. 5. 1879 o środkach spożywczych karze więziennej.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Krotoszyn, dnia 27 marca 1913 r.

Landrat.

Rozporządzenie

policyjno weterynaryjne w przedmiocie ruchu granicznego zwierzętami domowymi na granicy polsko-niemieckiej Województwa Poznańskiego.

Na zasadzie § 7 niem. ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych z dnia 26. VI. 1909 r. (Dz. Ustaw Rz. Niem. str. 519) po myśli § 2 prusk. ustawy wyk. z dnia 25 VII. 1911 (Zb. Ust. str. 149) z upoważnienia Minist. Roln. i D. P. zarządzam co następuje:

§ 1. Zwierzęta domowe (konie, przeżuwacze, bydło rogate, kozy, owce) trzoda chlewna, drób, psy i koty) przebywające stale na obszarze Województwa Poznańskiego, a mające przekraczać granicę polsko-niem. w celu użycia do pracy, pędzona na postawiska trwałe lub czasowe na graniczny obszar Rzesz. Niem. aby z powrotem wrócić do pierwotnego miejsca stałego postoju winny być uprzednio zarejestrowane.

W tym celu miejscowa władza policyjna sporządzi wykaz ogólnego stanu zwierząt dom. właściciela gruntu granicznego którego choćby tylko jeden z przytoczonych gatunków zwierząt dom. miał być przeprowadzony przez granicę. W wypadku większej liczby majątków gruntów jednego właściciela stan zwierząt dom. tego majątku na którym one zwyczajnie przebywają.

Wykaz należy sporządzić i wypełnić według następujących rubryk: a) imię i nazwisko właściciela, b) zawód, c) miejsce zamieszkania, d) dokładny opis zwierząt dom. według gat. maści, wieku, rodzaju, znaków szczegółowych.

O ile chodzi o drób, owce, kozy i trzodę chlewną wystarczy podać w wykazie ich ogólną liczbę.

Wykaz potwierdzony przez miejscową władzę policyjną swojego kraju, który należy kwartalnie uzupełniać, winien być doręczony w odpisie obopólnym granicznym urzędowi celny i władzy admin. I. instancji swojego kraju która w drodze bezpośredniego porozumienia się z odpowiednią władzą drugiego kraju winna wzajemnie wymienić wykazy poczem podać takowy w odpisie swojemu urzędowemu lekarzowi wet.

Każdy właściciel lub upoważniony zastępca zobowiązuje się pisemnie wprost na wykazie wyjątkowo na zwyczajnej ćwiartce papieru, że zwierzęta domowe przeprowadzone przez granicę z powrotem odprowadzi do stałego miejsca pastosu. Zobowiązanie to przechowuje miejscowa władza policyjna.

Zmiany które zajądą w czasie przebywania zwierząt dom. po drugiej stronie granicy skutkiem padnięcia dorznięcia lub naturalnego pomnożenia się winien właściciel lub przewodnik transportu podać bezzwłocznie do wiadomości granicznych urzędów celnych obu stron i miejscowej władzy policyjnej swojego kraju, która urzędowo zawiadamia obopólne urzędy celne i odnotowuje w swoim wykazie ubytek względnie przybytek o czem kwartalnie donosi swojej władzy adm. I. inst.

Mleko i jego przetwory, mięso zwierząt dorzniętych winno być przywiezione do tego kraju gdzie znajduje się główna siedziba gospodarza. Graniczne władze celne mogą w wyjątkowych wypadkach ze względów praktycznych zezwolić na wyjątki.

§ 2 Właściciele zwierząt domowych przekraczających granicę w celu użycia do pracy lub pędzonych na pastwiska winni założyć i prowadzić na koszt własny książkę kontrolną według zał. wzoru, gdzie odnotowują wszelkie zachodzące zmiany.

Książkę kontrolną potwierdzoną co do zgodności nazwiska właściciela, ilości stron i opieczętowaną z chwilą założenia przez miejscową władzę policyjną winien właściciel zwierzęcia wzgl. zastępca przy przekraczaniu granicy mieć przy sobie, celem ewtl. wylegitymowania się wobec organów policyjnych i celnych.

§ 3. Konie i bydlę roż. wyjąwszy żrebięta i cielęta do 3 mies. przekraczające granicę w celu użycia do pracy lub pędzone na pastwiska winny być oznaczone za pomocą wypalania na lewym rogu lub lewej racicy, kopycie, litery „p” (polska strona) i przez wycięcie znaku litery „p” w sierści na lewej szczęce. Litera „p” wysokości przynajmniej 10 cm. powinna być odnawiana gdy zajdzie tego potrzeba. Wypalanie i znaczenie dokonują właściciele na koszt własny pod kontrolą miejscowej władzy policyjnej.

§ 4. Przy przekraczaniu granicy polsko-niemieckiej koni można winien mieć przy sobie zaświadczenie wystawione przez władze admin. I. inst. swojego kraju. Do zaświadczenia używa się formularzy drukowanych w językach polskim i niemieckim z następującymi rubrykami: a) imię i nazwisko właściciela, b) stanowisko lub zawód, c) miejsce zamieszkania, d) dokładny opis konia (maść, rodzaj, wiek, znaki szczegółowe).

Koszta formularzy zaświadczeń ponoszą właściciele koni. Urzędowy lek. wet. drugiego państwa (t. zn. dla koni stale przebywających na obszarze Województwa poznańskiego dwujęzyczne zaświadczenie [wykaz] wydaje władza adm. I. inst. tut. Wojew., a poświadczenie wet. urzędowy lekarz wet. Rzeszy Niem. i odwrotnie) poświadcza urzędowo na zaświadczeniu, po zbadaniu, że konie są wolne od objawów chorób zaraźliwych, jakoteż objawów mogących wzbudzić podejrzenie takowych. Badanie odbywa się na granicy w terminie ustalonym z góry na cały rok przez władze admin. I. instancji za porozumieniem się wprost, bezpośrednio z władzą adm. I. inst. Rzeszy Niem. i to tak aby na każdy miesiąc przypadło jedno badanie, a wydane wówczas urzędowe zaświadczenie wet. ważne jest na przeciąg 4 tygodni od daty badania.

Odległość pierwszego miejsca badania na granicy od drugiego nie może przekraczać 25 km.

Miejscowości i terminy urzędowo ustalonych badań winny być podane do wiadomości zainteresowanych w sposób dotychczasowy.

Przekraczanie granicy koniami bez powyższego zaświadczenia urzęd. lekarza wet. jest niedozwolone.

W razie stwierdzenia przy badaniu choroby zaraźliwej lub podejrzenia o takąową wpisuje urzędowy lekarz wet. wynik badania do książki kontrolnej i wyklucza konia od przejścia granicy dopóki ponowne urzędowe badanie nie usunie podejrzenia.

§ 5. Inwentarz racicowy (bydlę roż., kozy, owce, trzoda chlewna) przebywający stale na obszarze tut. Województwa, lub na obszarze Rzeszy Niem. a mający przekraczać granicę w celu użycia do pracy pędzony na pastwiska trwale lub czasowe do drugiego kraju winien być corocznie badany.

Badania coroczne odbywają się wspólnie obopólni urzędowi lekarze weterynaryjni.

Badanie inwentarza pociągowego winno być uskutecznione przed rozpoczęciem upraw wiosennych, inwentarza zaś pastwiskowego przed rozpoczęciem wypędzania na pastwiska. Władza adm. I. inst. stwierdzi u których zwierząt domowych rzeczone badania mają być przeprowadzone a obopólni urzędowi lekarze wet. przez porozumienie się bezpośrednio ustalą terminy badań i podadzą do wiadomości władzy admin. swojego kraju celem odpowiedniego ogłoszenia.

Wykaz inwentarza racicowego podlegającego zbadaniu otrzymują lekarze weterynaryjni od władzy adm. I. inst. drugiego kraju.

Wyniki badań urzędowy lekarz wet. wciąga do książki kontrolnej właściciela i wykazów w urzędach granicznych celnych. Wyjątkowo zawiadamia takowe pisemnie.

§ 6. Zwierzęta wymienione w § 5 o ile nie pasą się w zamkniętych ogrodzinach winny być związane albo należycie dozorowane przez dostateczną obsługę.

§ 7. Badanie czterytygodniowe koni i coroczne badanie inwentarza racicowego w terminach z góry wyznaczonych odbywa się bezpłatnie wraz z wydaniem poświadczenia zdrowotności.

Urzędowy lek. wet. winien po ukończeniu badania w przepisanej drodze przedłożyć właściwemu urzędowi rachunek kosztów podróży.

§ 8. Zabrania się zabierać ze sobą (przewozić, przenosić) przez granicę mięsa w stanie surowym. Zakaz ten nie dotyczy mięsa solonego, peklowanego, gotowanego lub pieczonego.

§ 9. W razie stwierdzenia w rejonie granicznym wybuchu zaraźliwej choroby zwierzęcej lub jej wygaśnięcia winien urzęd. lekarz wet. bezzwłocznie zawi-

domić władzę adm. I. inst. swojego kraju która winna zakomunikować o tem władzy adm. I. inst. drugiego kraju podając miejscowość nazwisko właściciela, ilość sztuk zaraźliwych na tę chorobę oraz ilość sztuk dotkniętych chorobą zakazaną.

Pod chorobami zakaźnymi w niniejszym rozporządzeniu należy rozumieć następującą choroby.

1. Wścieklizna (Lyssa, Rabies, Hydrophobia),
2. Nosaczica (Malleus),
3. Zaraza pyska i racie (Apthae epizooticae),
4. Zaraza płucna bydła rog. (Pleuropneumonia contagiosa boum),
5. Ospa owcza (variola ovina),
6. Świerzb koni i owiec (Scabies),
7. Rożyca trzody chlewnej (Rhusiopathia suis),
8. Pomór świń (Pestis suum),
9. Księgosusz (Pestis boum).

§ 10. O ile na obszarze jednej strony wybuchnie którakolwiek z wymienionych zaraźliwych chorób zwierzęcych z wyjątkiem wścieklizny, nosaczicy, różycy trzody chlewnej stronie przeciwnej służy prawo zastrzeżenia przepisów policyjno-weter. Zastrzeżenie takie rozciągać się może przy wybuchu księgosuszu w obrębie 80 km. od granicy polsko-niem., przy wybuchu zarazy płucnej bydła rog. w obrębie 15 km. a przy pozostałych zaraźliwych chorobach zwierzęcych w obrębie celnego rejonu granicznego. Strona zaprowadzająca obostrzenie winna powiadomić władzę admin. I. inst. strony drugiej równocześnie z wydaniem zarządzenia.

§ 11. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane po myśli działu III. przepisy karne powołane ustawy niemieckiej.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzęd. Wojew. i Ośrodkach Powiat. a równocześnie z tym dniem znoszą wszelkie dotychczasowe rozporządzenia polic. wet. w przedmiocie ruchu granicznego zwierząt domowych na granicy polsko-niemieckiej tut. Województwa.

Poznań, dnia 21 lutego 1924 r.

Wojewoda:

w z. (—) Nikodemowicz.

— L. dz. I. D. 569/24. —

Akcyj Banku Polskiego

Rząd Polski postanowił oddać w ręce społeczeństwa cenny przywilej wypuszczenia środków obiegowych. Społeczeństwo przeto ma obecnie możliwość i obowiązek bezpośredniego współdziałania w sanacji walutowej drogą jak najszybszego zebrania kapitału

akcyjnego Banku Polskiego pomijając już, że dotychczas Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa zasilala kredytem placówki przemysłowe i instytucje finansowe bezpośrednio względnie pośrednio, dając im możność dalszego rozwoju, nawet w okresie dewaluacji marki.

Zebranie szybkie kapitału akcyjnego Banku Polskiego da podstawę dla zdrowego obiegu pieniężnego i stworzy przez to warunki pomyślne nie tylko dla uzdrowienia Skarbu, lecz również dla rozwoju życia gospodarczego. Poza tem szybkie zebranie kapitału akcyjnego wśród społeczeństwa polskiego będzie możliwe tylko wówczas, jeżeli wszystkie warstwy społeczne, szczególnie zaś warstwy gospodarcze silniejsze jak placówki przemysłu, handlu i rolnictwa zechcą zrozumieć, że ich wydatny udział w kapitale tworzącego się banku jest nie tylko obywatelskim obowiązkiem, lecz leży również w ich własnym dobrze zrozumiałym interesie.

Zapisy i wpłaty przyjmuje Oddział Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej w Ostrowie do dnia 31 marca 1924 r. Komitet Organizacyjny może jednak zamknąć listę zapisów wcześniej.

Dyrekcja Oddziału Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej w Ostrowie

Katolicka gmina szkolna w Krzywosądowie wybrała na członków miejscowej Rady Szkolnej

1. gospodarza Kubiaka Józefa
 2. drogomistrza Frenela Marcina
 3. gospodarza Kubasika Ignacego
 4. chałupnika Krawczyka Tomasza
 5. mistrza ślusarskiego Drygasa Stanisława
- ostatniego zarazem kasjerem szkolnym.

Na reprezentantów

1. gospodarza Ordzińskiego Jana
 2. gospodarza Kłaskę Kasprową
 3. kowala Kempńskiego Józefa
 4. gospodarza Kilińskiego Tomasza
- wszystkich z Krzywosądowa.

Wybór ten zatwierdzam niniejszem.

Pleszew, dnia 27 lutego 1924 r.

Starosta: Kutzner.

Spis zwierząt pociagowych.

PP. Sołtysów i Przewodniczących obszarów dworskich z Komisarzy Obwodowego w Czerminie, wzywam do natychmiastowego odebrania instrukcji oraz druków potrzebnych do przeprowadzenia spisu zwierząt pociagowych w Komisariacie Obwodowym w Czerminie.

Pleszew, dnia 3 marca 1924 r.

Starosta, w z. Graja

Sekretarz powiatowy

W Krotoszynie mieście powiatowem i garnizonem do wydzierżawienia

lokal handlowy

z 3 wielkimi ubikacjami przy Rynku i prywatnym miejscu nadające się na bank lub każde inne przedsiębiorstwo wraz z 5 pokoj. mieszkaniem i ubikacjami.

Reflektanci zechcą się zgłosić do właściciela

S. Jabłoński, Krotoszyn

— Rynek 16. —

Stodołę drewnianą

nadającą się na gospodarstwo 60 morgowe (22,5 mtr. $\times$ 6,50 $\times$ 3 1/2) sprzedaje Zarząd Majętności na rozbiórce w drodze licytacji.

Licytacja odbędzie się

dnia 12-go marca 1924 r.

o godzinie 11 przedpołudniem

na folwarku Rochy, gdzie się stodoła znajduje.

Zarząd.